List do Efezjan

Rozdział 1

1. Paweł, apostoł Jezusa Chrystusa z woli Boga, do świętych, którzy są w Efezie, i wiernych w Chrystusie
Jezusie. **2**. Łaska wam i pokój od Boga, naszego Ojca, i Pana Jezusa Chrystusa. **3**. Błogosławiony niech
będzie Bóg i Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który pobłogosławił nas wszelkim duchowym
błogosławieństwem w *miejscach* niebiańskich w Chrystusie. **4**. Jak nas wybrał w nim przed założeniem
świata, abyśmy byli święci i nienaganni przed jego obliczem w miłości. **5**. Przeznaczył nas dla siebie, ku
usynowieniu przez Jezusa Chrystusa, według upodobania swojej woli; **6**. Dla uwielbienia chwały swojej
łaski, którą obdarzył nas w umiłowanym; **7**. W którym mamy odkupienie przez jego krew, przebaczenie
grzechów, według bogactwa jego łaski; **8**. Którą nam hojnie okazał we wszelkiej mądrości i roztropności;
9. Oznajmiając nam tajemnicę swojej woli, według swego upodobania, które sam w sobie postanowił;
10. Aby w zarządzeniu pełni czasów wszystko zebrał w jedno w Chrystusie, i to, co w niebiosach, i to, co
na ziemi. **11**. W nim, *mówię*, w którym też dostąpiliśmy udziału, przeznaczeni według postanowienia
tego, który dokonuje wszystkiego według rady swojej woli; **12**. Abyśmy istnieli dla uwielbienia jego
chwały, *my*, którzy wcześniej położyliśmy nadzieję w Chrystusie. **13**. W nim i wy *położyliście nadzieję*,
kiedy usłyszeliście słowo prawdy, ewangelię waszego zbawienia, w nim też, gdy uwierzyliście,
zostaliście zapieczętowani obiecanym Duchem Świętym; **14**. Który jest zadatkiem naszego dziedzictwa,
aż nastąpi odkupienie nabytej własności, dla uwielbienia jego chwały. **15**. Dlatego i ja, gdy usłyszałem
o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych; **16**. Nie przestaję dziękować
za was, czyniąc o was wzmiankę w moich modlitwach; **17**. *Prosząc*, aby Bóg naszego Pana Jezusa
Chrystusa, Ojciec chwały, dał wam Ducha mądrości i objawienia w poznaniu jego *samego*; **18**. Ażeby
oświecił oczy waszego umysłu, abyście wiedzieli, czym jest nadzieja jego powołania, czym jest bogactwo
chwały jego dziedzictwa w świętych; **19**. I czym jest przemożna wielkość jego mocy wobec nas, którzy
wierzymy, według działania potęgi jego siły. **20**. Okazał ją w Chrystusie, gdy go wskrzesił z martwych
i posadził po swojej prawicy w *miejscach* niebiańskich; **21**. Wysoko ponad wszelką zwierzchnością
i władzą, mocą, panowaniem i *ponad* wszelkim imieniem wypowiadanym nie tylko w tym świecie, ale
i w przyszłym. **22**. I wszystko poddał pod jego stopy, a jego samego dał jako głowę ponad wszystkim
kościołowi; **23**. Który jest jego ciałem *i* pełnią tego, który wszystko we wszystkich napełnia.

Rozdział 2

1. I was *ożywił*, którzy byliście umarli w upadkach i w grzechach; **2**. W których niegdyś postępowaliście
według zwyczaju tego świata *i* według władcy, który rządzi w powietrzu, ducha, który teraz działa
w synach nieposłuszeństwa. **3**. Wśród nich i my wszyscy żyliśmy niegdyś w pożądliwościach naszego
ciała, czyniąc to, co się podobało ciału i myślom, i byliśmy z natury dziećmi gniewu, jak i inni. **4**. Lecz

Bóg, który jest bogaty w miłosierdzie, z powodu swojej wielkiej miłości, którą nas umiłował; **5**. I *to wtedy*, gdy byliśmy umarli w grzechach, ożywił nas razem z Chrystusem, *gdyż* łaską jesteście zbawieni; **6**. I razem z nim wskrzesił, i razem z nim posadził w *miejscach* niebiańskich w Chrystusie Jezusie; **7**. Aby okazać w przyszłych wiekach przemożne bogactwo *swojej* łaski przez swoją dobroć względem nas w Chrystusie Jezusie. **8**. Łaską bowiem jesteście zbawieni przez wiarę, i to nie *jest* z was, jest to dar Boga. **9**. Nie z uczynków, aby nikt się nie chlubił. **10**. Jesteśmy bowiem jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie do dobrych uczynków, które Bóg wcześniej przygotował, abyśmy w nich postępowali. **11**. Dlatego pamiętajcie, że wy, niegdyś poganie w ciele, zwani nieobrzezaniem przez tych, których zwano obrzezaniem dokonanym ręką na ciele; **12**. Byliście w tamtym czasie bez Chrystusa, obcy względem społeczności Izraela i obcy przymierzom obietnicy, niemający nadziei i bez Boga na świecie. **13**. Lecz teraz w Chrystusie Jezusie wy, którzy niegdyś byliście daleko, staliście się bliscy przez krew Chrystusa. **14**. On bowiem jest naszym pokojem, *on*, który z obydwu uczynił jedno i zburzył stojący pośrodku mur, który był przegrodą; **15**. Znosząc przez swoje ciało nieprzyjaźń, prawo przykazań *wyrażone* w przepisach, aby z dwóch stworzyć w samym sobie jednego nowego człowieka, czyniąc pokój; **16**. I *aby* pojednać z Bogiem obydwu w jednym ciele przez krzyż, zgładziwszy przez niego nieprzyjaźń. **17**. A gdy przyszedł, zwiastował pokój wam, którzy byliście daleko, i *tym*, którzy byli bliscy. **18**. Przez niego bowiem my, obie strony, mamy przystęp w jednym Duchu do Ojca. **19**. A więc nie jesteście już więcej obcymi i przybyszami, ale współobywatelami ze świętymi i domownikami Boga; **20**. Zbudowani na fundamencie apostołów i proroków, gdzie kamieniem węgielnym jest sam Jezus Chrystus; **21**. Na którym cała budowla razem zespolona rośnie w świętą świątynię w Panu; **22**. Na którym i wy razem się budujecie, aby być mieszkaniem Boga przez Ducha.

Rozdział 3

1. Dlatego ja, Paweł, więzień Chrystusa Jezusa dla was, pogan; **2**. Jeśli tylko słyszeliście o udzieleniu łaski Boga, która jest mi dana dla was; **3**. Że przez objawienie została mi oznajmiona tajemnica, jak to wam przedtem krótko napisałem. **4**. Dlatego czytając *to*, możecie zrozumieć moje poznanie tajemnicy Chrystusa; **5**. Która w innych wiekach nie była znana synom ludzkim, jak teraz została objawiona jego świętym apostołom i prorokom przez Ducha; **6**. *Mianowicie*, że poganie są współdziedzicami i *członkami* tego samego ciała, i współuczestnikami jego obietnicy w Chrystusie przez ewangelię. **7**. Stałem się jej sługą według daru łaski Boga danej mi przez działanie jego mocy. **8**. Mnie, najmniejszemu ze wszystkich świętych, została dana ta łaska, abym wśród pogan głosił te niezgłębione bogactwa Chrystusa; **9**. I żebym ujawnił wszystkim, jaka jest wspólnota tej tajemnicy ukrytej od wieków w Bogu, który wszystko stworzył przez Jezusa Chrystusa; **10**. Aby teraz wieloraka mądrość Boga poprzez kościół stała się jawna zwierzchnościom i władzom w *miejscach* niebiańskich; **11**. Zgodnie z wiecznym postanowieniem, które powziął w Chrystusie Jezusie, naszym Panu. **12**. W nim mamy śmiałość i przystęp z ufnością przez wiarę

jego. **13**. Proszę zatem, abyście nie zniechęcali się z powodu moich utrapień, *jakie znoszę* dla was, bo to one są waszą chwałą. **14**. Dlatego zginam swoje kolana przed Ojcem naszego Pana Jezusa Chrystusa; **15**. Od którego cała rodzina na niebie i na ziemi bierze swoją nazwę; **16**. Aby według bogactwa swej chwały sprawił, żeby wasz wewnętrzny człowiek był utwierdzony mocą przez jego Ducha; **17**. Aby Chrystus przez wiarę mieszkał w waszych sercach, *abyście* zakorzenieni i ugruntowani w miłości; **18**. Mogli pojąć wraz ze wszystkimi świętymi, jaka jest szerokość, długość, głębokość i wysokość; **19**. I poznać miłość Chrystusa, która przewyższa wszelkie poznanie, abyście zostali napełnieni całą pełnią Boga. **20**. Temu zaś, który według mocy działającej w nas może uczynić o wiele obficiej ponad to wszystko, o co prosimy albo o czym myślimy; **21**. Jemu *niech będzie* chwała w kościele przez Chrystusa Jezusa po wszystkie pokolenia na wieki wieków. Amen.

Rozdział 4

1. Proszę więc was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, do jakiego zostaliście wezwani; **2**. Z całą pokorą, łagodnością i z cierpliwością, znosząc jedni drugich w miłości; **3**. Starając się zachować jedność Ducha w więzi pokoju. **4**. Jedno *jest* ciało i jeden Duch, jak też zostaliście powołani w jednej nadziei waszego powołania. **5**. Jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest; **6**. Jeden Bóg i Ojciec wszystkich, który jest ponad wszystkimi, przez wszystkich i w was wszystkich. **7**. A każdemu z nas została dana łaska według miary daru Chrystusa. **8**. Dlatego *Pismo* mówi: Wstąpiwszy na wysokość, poprowadził pojmanych jeńców i dał ludziom dary. **9**. Lecz to, *że* wstąpił, cóż oznacza, jeśli nie to, że najpierw zstąpił do niższych regionów ziemi? **10**. Ten, który zstąpił, jest i tym, który wstąpił wysoko ponad wszystkie niebiosa, aby napełnić wszystko. **11**. I on ustanowił jednych apostołami, drugich prorokami, innych ewangelistami, a jeszcze innych pasterzami i nauczycielami; **12**. Dla przysposobienia świętych, dla dzieła posługiwania, dla budowania ciała Chrystusa; **13**. Aż dojdziemy wszyscy do jedności wiary i poznania Syna Bożego, do człowieka doskonałego, do miary dojrzałości pełni Chrystusa; **14**. Abyśmy już nie byli dziećmi miotanymi i unoszonymi każdym powiewem nauki przez oszustwo ludzkie i przez podstęp *prowadzący* na manowce błędu. **15**. Lecz będąc szczerymi w miłości, wzrastajmy we wszystkim w tego, który jest głową — w Chrystusa. **16**. Z niego całe ciało harmonijnie złożone i zespolone we wszystkich stawach, dzięki działaniu każdego członka, stosownie do jego miary, przyczynia sobie wzrostu dla budowania samego siebie w miłości. **17**. To więc mówię i zaświadczam w Panu, abyście *już* więcej nie postępowali tak, jak postępują inni poganie w próżności ich umysłu; **18**. Mając przyćmiony rozum, obcy dla życia Bożego z powodu niewiedzy, która w nich jest, z powodu zatwardziałości ich serca. **19**. Oni, stawszy się nieczuli, oddali się rozpuście, dopuszczając się wszelkiej nieczystości z zachłannością. **20**. Lecz wy nie tak nauczyliście się Chrystusa; **21**. Jeśli tylko słyszeliście go i byliście pouczeni przez niego, zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie; **22**. Że — co się tyczy poprzedniego postępowania — powinniście zrzucić *z siebie* starego człowieka,

który ulega zepsuciu przez zwodnicze żądze; **23**. I odnowić się w duchu waszego umysłu; **24**. I przyoblec się w nowego człowieka, który jest stworzony według Boga w sprawiedliwości i w prawdziwej świętości. **25**. Dlatego odrzuciwszy kłamstwo, niech każdy mówi prawdę swojemu bliźniemu, bo jesteśmy członkami jedni drugich. **26**. Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce. **27**. Nie dawajcie miejsca diabłu. **28**. Kto kradł, niech więcej nie kradnie, ale raczej niech pracuje, czyniąc własnymi rękami to, co jest dobre, aby miał *z czego* udzielać potrzebującemu. **29**. Żadne plugawe słowo niech nie wychodzi z waszych ust, lecz tylko dobre, dla zbudowania, aby przynosiło łaskę słuchającym. **30**. I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym jesteście zapieczętowani na dzień odkupienia. **31**. Wszelka gorycz i zapalczywość, gniew, wrzask i złorzeczenie niech zostaną usunięte spośród was wraz ze wszelką złośliwością. **32**. Bądźcie dla siebie nawzajem życzliwi, miłosierni, przebaczając sobie, jak i wam Bóg przebaczył w Chrystusie.

Rozdział 5

1. Bądźcie więc naśladowcami Boga jako umiłowane dzieci; **2**. I postępujcie w miłości, jak i Chrystus umiłował nas i wydał samego *siebie za nas* jako dar i ofiarę Bogu na miłą woń. **3**. A nierząd i wszelka nieczystość albo chciwość niech nie będą nawet wśród was wspominane, jak przystoi świętym; **4**. Także sprośność, niedorzeczne gadanie i nieprzyzwoite żarty, ale raczej dziękczynienie. **5**. Bo wiecie o tym, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec, to znaczy bałwochwalca, nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga. **6**. Niech was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo z powodu tych rzeczy przychodzi gniew Boga na synów nieposłuszeństwa. **7**. Nie bądźcie więc ich wspólnikami. **8**. Byliście bowiem niegdyś ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu. Postępujcie jak dzieci światłości; **9**. (Bo owoc Ducha *jest* we wszelkiej dobroci, sprawiedliwości i prawdzie). **10**. Badając to, co podoba się Panu; **11**. I nie miejcie nic wspólnego z bezowocnymi uczynkami ciemności, ale je raczej strofujcie. **12**. O tym bowiem, co się u nich po kryjomu dzieje, wstyd nawet mówić. **13**. A wszystko to, gdy jest strofowane, przez światło staje się jawne; to wszystko bowiem, co ujawnia, jest światłem. **14**. Dlatego *Pismo* mówi: Obudź się, który śpisz, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. **15**. Uważajcie więc, żebyście postępowali rozważnie, nie jak niemądrzy, ale jak mądrzy; **16**. Odkupując czas, bo dni są złe. **17**. Dlatego nie bądźcie nierozumnymi, ale rozumiejcie, jaka jest wola Pana. **18**. A nie upijajcie się winem, w którym jest rozwiązłość, ale bądźcie napełnieni Duchem; **19**. Rozmawiając z sobą przez psalmy, hymny i pieśni duchowe, śpiewając i grając Panu w swoim sercu; **20**. Dziękując zawsze za wszystko Bogu i Ojcu w imię naszego Pana Jezusa Chrystusa; **21**. Będąc poddani sobie nawzajem w bojaźni Boga. **22**. Żony, bądźcie poddane swoim mężom jak Panu. **23**. Bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus głową kościoła, jest on też Zbawicielem ciała. **24**. Jak więc kościół poddany jest Chrystusowi, tak też żony swoim mężom we wszystkim. **25**. Mężowie, miłujcie swoje żony, jak i Chrystus umiłował kościół i wydał za niego samego siebie; **26**. Aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą przez słowo; **27**. By stawić przed sobą kościół

chwalebny, niemający skazy ani zmarszczki, ani czegoś podobnego, lecz żeby był święty i nienaganny. **28**. Tak też mężowie powinni miłować swoje żony jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, samego siebie miłuje. **29**. Nikt bowiem nigdy nie miał w nienawiści swego ciała, ale je żywi i pielęgnuje, jak i Pan kościół. **30**. Gdyż jesteśmy członkami jego ciała, z ciała jego i z kości jego. **31**. Dlatego opuści człowiek swego ojca i matkę i połączy się ze swoją żoną, i będą dwoje jednym ciałem. **32**. Tajemnica to wielka, lecz ja mówię w *odniesieniu do* Chrystusa i kościoła. **33**. Niech więc każdy z was z osobna miłuje swoją żonę jak samego siebie, a żona niech poważa *swego* męża.

Rozdział 6

1. Dzieci, bądźcie posłuszne waszym rodzicom w Panu, bo jest to sprawiedliwe. **2**. Czcij swego ojca i matkę — jest to pierwsze przykazanie z obietnicą; **3**. Aby ci się dobrze powodziło i abyś długo żył na ziemi. **4**. A *wy*, ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je w karności i w napominaniu Pana. **5**. Słudzy, z bojaźnią i z drżeniem bądźcie posłuszni panom według ciała, w prostocie serca, jak Chrystusowi; **6**. Nie służąc dla oka, jak *ci*, którzy chcą podobać się ludziom, lecz jak słudzy Chrystusa, czyniąc wolę Boga z serca; **7**. Służąc z życzliwością, tak jak Panu, a nie ludziom; **8**. Wiedząc, że każdy, kto uczyni *coś* dobrego, to też otrzyma od Pana, czy niewolnik, czy wolny. **9**. A wy, panowie, tak samo wobec nich postępujcie, porzucając groźby, wiedząc, że i wy sami macie Pana w niebie, a u niego nie ma względu na osoby. **10**. W końcu, moi bracia, umacniajcie się w Panu i w potędze jego mocy. **11**. Przywdziejcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli się ostać wobec zasadzek diabła. **12**. Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, ale przeciw zwierzchnościom, przeciw władzom, przeciw rządcom ciemności tego świata, przeciw duchowemu złu na wyżynach niebieskich. **13**. Dlatego weźcie pełną zbroję Bożą, abyście mogli przeciwstawić się w dzień zły, a wykonawszy wszystko, ostać się. **14**. Stańcie więc, przepasawszy wasze biodra prawdą, przywdziawszy pancerz sprawiedliwości; **15**. I obuwszy nogi w gotowość ewangelii pokoju. **16**. A przede wszystkim weźcie tarczę wiary, którą będziecie mogli zgasić wszystkie ogniste strzały złego. **17**. Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, którym jest słowo Boże; **18**. We wszelkiej modlitwie i prośbie modląc się w każdym czasie w Duchu, czuwając nad tym z całą wytrwałością i *z* prośbą za wszystkich świętych; **19**. I za mnie, aby była mi dana mowa, bym z odwagą otworzył moje usta do oznajmienia tajemnicy ewangelii; **20**. Dla której sprawuję poselstwo w łańcuchach, abym o niej odważnie mówił, tak jak powinienem mówić. **21**. Żebyście zaś wiedzieli i wy, co się ze mną dzieje *i* co robię, wszystko oznajmi wam Tychik, miły brat i wierny sługa w Panu; **22**. Którego posłałem do was właśnie po to, abyście poznali nasze sprawy i *aby* pocieszył wasze serca. **23**. Pokój braciom i miłość wraz z wiarą od Boga Ojca i Pana Jezusa Chrystusa. **24**. Łaska *niech będzie* ze wszystkimi, którzy miłują naszego Pana Jezusa Chrystusa w szczerości. Amen.

Updated Gdansk Bible – UWSPÓŁCZEŚNIONA BIBLIA GDAŃSKA
Copyright © 2018 Fundacja Wrota Nadziei. Released under the Creative Commons Attribution No Derivatives License 4.0.
eBible.org
Polish — Polski